

ogsaa er Resultatet af hans foregaaende Tjeneste, saa vilde det vist ikke være ret gjørligt, at affordre dem fra hinanden. Dette Tilfælde indtræffer ogsaa meget hyppigt med Hensyn til Militaire. Efterat de ere gaaede fra militair Tjeneste til civil Tjeneste, saa faae de jo sædvanlig en saadan Tjeneste i en enkelt Landsdeel, og deres Pension vil i sin Tid tildeels beroe paa den Tid, de have gjort Tjeneste som Militaire, altsaa en Tjeneste, de have gjort Fællesstaten. Jeg skal her i Forbigaaende bemærke, at denne Bestemmelse med Hensyn til den Maade, hvorpaa den slutter sig til Indledning af Paragraphen, kunde, naar den forklædes bogstavelig, forstaaes saaledes, at alle Pensioner, som tilfaldt andre Embedsmænd end dem, der havde staaet i Fællesstatens Tjeneste, skulde bæres af Danmark; men det er naturligviis ikke Meningen med Hensyn til dem, som have været ansatte i en af de andre Statsdeles særlige Tjeneste. Hvad angaaer Udtrykket: „Pensioneringen og Forsørgelsen af Embedsmænd og Andre“, saa vilde det vel ogsaa være Noget, der kunde behøve nogen Forandring. Foraaavidt som det er bestemt, at Bestindiens Anliggender, saavidt de ere Gjenstand for Moderlandets Lovgivning, ogsaa skulde høre til Fællesanliggenderne, saa finder jeg, at det har Meget for sig med Hensyn til de finansielle Forhold, nemlig med Hensyn til Indtægtsvæsenet; men derimod kunde det neppe være hensigtsmæssigt, at den hele vestindiske Lovgivning skulde gaae ind under Fællesforfatningen; thi Vestindien har i det Væsentlige den danske Lovgivning. Med Hensyn til Justits-, Criminal- og Communalvæsenet og Sligt staaer det under den danske Lovgivningsmagt, og det vilde altsaa neppe være raadeligt eller engang ret gjørligt, at det for Fremtiden kom ind under Fællesforfatningen. Alt det Foranførte tjener til at vise, hvor vanskeligt det er, at afsatte § 15 i den Retning, som det ærede Udvalg har troet at burde foretrække, nemlig at opregne, hvad der skal være fælles; jeg troer, at Sagen gjerne kan have adskillige Vanskeligheder, ogsaa ved de Regler, hvortil Regjeringen er kommen; men efter den Maade, hvorpaa den har taget Sagen, saa vil den dog føre til et mere practisk brugbart Resultat end de

Bestemmelser, her ere bragte i Forslag. Jeg skal ikke i dette Dieblif udbrede mig videre over denne Sag; de Udtalelser, som ville fremkomme fra de forskellige Forslagsstillere, hvis Ændringsforslag senere ville blive omhandlede, ville jo give Anledning til flere forskellige Uviklinger herom, og, som sagt, saa troer jeg ikke, at det er muligt under Sagens 2den Behandling at bringe den til en saadan Modenhed, at man, ved at samle Afstemningerne, kunde komme til et Resultat, som man kunde vente at blive Grundlag for en Lov; men det er vist rigtigt, at man for Diebliffet faaer de Bestemmelser, som meest nærme sig det Rette, og da vil den Omdannelse, der kan behøves, vistnok kunne faaes ved den 3die Behandling. Der er endnu en vigtig Bestemmelse i § 15 af Regjeringens Udkast, som Udvalgets Fleertal har forbigaaet, men som derimod enkelte Medlemmer have optaget, nemlig den Bestemmelse, at Bestemmelserne i denne Paragraph (§ 15) kunde forandres ved Lov. Dette synes at være naturligt, eftersom disse Bestemmelser dog ere meget specielle, og angaae saadanne Gjenstande, med Hensyn til hvilke saadanne Forandringer kunne finde Sted; men det kan maaskee ikke ligefrem gaae an, at det skeer ved en Lov, som gives blot gjennem den danske Rigsdag; men der kunde jo antages en Lov, enten fra samtlige Statsdeles Side eller igjennem en Fællesforsamling, hvorved enkelte Gjenstande gif over fra den ene Green af Lovgivningen til den anden. Regjeringen har ved sit Forslag tænkt sig dette, og den Omstændighed, at Udvalgets Fleertal har fulgt en anden Vej ved at knytte sine Bestemmelser til Fællesanliggenderne, istedetfor at Regjeringens Udkast knytter dem til de særlige Anliggender, gjør ikke nogen væsentlig Forandring i denne Henseende.

H. Sage: Jeg maa give den ærede Premierminister Ret i, at det er vanskeligt, at danne sig en fast Anskuelse paa Sagens nærværende Stadium om, hvad der er det Rette med Hensyn til nærværende Paragraph. Jeg troer imidlertid, at dette ikke alene ligger i denne Paragraphs Bestaaenhed eller den Behandling, den hidtil er undergaaet, men at det ligger i hele den Stilling, hvori nærvæ-